

[SIGNALEMENT]

Anton van Wilderode, *De moerbeitoppen ruischten*. Documentaire varianteneditie met een kroniek van de genese door Edward Vanhoutte. Met essays van Hugo Brems, Maarten De Pourcq en Carl De Strycker en een voorwoord van Herman Van Rompuy, Gent, Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal- en Letterkunde, 2010, 763 pp., ill., ISBN 978907247821

De moerbeitoppen ruischten is de debuutbundel van Anton Van Wilderode, een vooraanstaand dichter en vertaler en tevens bekend om zijn uitgesproken Vlaams engagement, die voor het eerst werd gepubliceerd in 1943. Het is een bundel vol vormvaste, maar beeldende poëzie in een stijl die deels terugkeert naar de traditie van Gezelle en zich daarmee afwendt van het avant-gardistische experiment, zonder evenwel de absolute stilstand te prediken. De oorspronkelijke omvang van de bundel is bescheiden: de gedichten beslaan 76 pagina's. Toch is deze editie tien keer zo dik. Dat is eigen aan de documentaire varianteneditie, een editievorm die in papieren vorm bijna niet meer voorkomt. De excessieve omvang van dit boek maakt duidelijk waarom het editietechnische gedeelte van dergelijke projecten doorgaans op het internet wordt geplaatst. Met name de varianten zijn voor de gemiddelde lezer overbodig. Daar staat tegenover dat deze uitgave een groot aantal documentaire bronnen bevat die voor de fans van *De moerbeitoppen ruischten* zeer welkom zullen zijn. De drie afsluitende essays van Hugo Brems, Maarten De Pourcq en Carl De Strycker geven de lezer bovendien nog meer inzicht in het dichterschap van Van Wilderode.

[Matthijs de Ridder]